

klein aantal medewerkers naar Den Haag te reizen.¹ De overigen kwamen voorlopig Nederland niet binnen, hetgeen drie dagen later generaal Thomas, chef van het *Wehrwirtschafts- und Rüstungs-Amt* van de *Wehrmacht* dermate verdroot dat hij de officier die de Nederlandse wapenindustrie tot het uitvoeren van Duitse orders moest bewegen, *Oberstleutnant Freiherr von Schrötter*, opdracht gaf, dan maar zonder verlof naar Den Haag te gaan om daar onmiddellijk de *Rüstungsinspektion Niederlande* op te richten.² Het was deze von Schrötter door wiens toedoen Seyss-Inquart kort na zijn aankomst de eerste politieke vuurproef in ons land te doorstaan kreeg.

General der Infanterie Alexander von Falkenhausen, wiens interregnum precies negen dagen zou duren (hij trad op 20 mei officieel in functie en droeg op de 29ste zijn gezag aan Seyss-Inquart over), was geen nationaal-socialist. Hij was een conservatief en aristocratisch man en hij was er ten volle van doordrongen dat in een land als Nederland met dwang weinig te bereiken viel. De tijdelijkheid van zijn macht maakte hem in feite machteloos. Aan Winkelman kon hij enkele politieke vriendelijkheden bewijzen en de opperbevelhebber noemde dan ook na de oorlog het contact met von Falkenhausen en met de *Oberfeldkommandant* in de provincies Utrecht, Noord- en Zuid-Holland, generaal Streccius, 'buitengewoon goed, niet alleen formeel, maar ook wat hun medewerking betreft'.³

Deze Streccius was het die op de tweede dag van von Falkenhausens interregnum een merkwaardig initiatief nam dat in elk geval met het tijdelijk karakter van dat interregnum in strijd was. Uit de drie genoemde provincies ontbood hij nl. de commissarissen der koningin naar Den Haag. Van hen drieën kwamen wij van Karnebeek (Zuid-Holland) al tegen als de man die er misschien meer dan iemand anders toe bijgedragen had dat Colijn zijn plan opgaf om een nieuwe regering te laten vormen. De commissaris van Noord-Holland, mr. dr. A. baron Röell, was zes-en-zeventig jaar oud en verre van gezond. Zijn ambtgenoot voor Utrecht daarentegen, jhr. mr. dr. L. H. N. Bosch ridder van Rosenthal, twintig jaar jonger dan Röell, blaakte van gezondheid niet alleen maar ook van strijdlust; object van die strijdlust vormde het departement van binnenlandse zaken en met name secretaris-generaal Frederiks.

Bosch van Rosenthal was niet vergeten dat hij medio maart een brief ontvangen had waarin de minister van binnenlandse zaken, van Boeyen, had doen weten dat, indien een bepaalde provincie bezet zou zijn, de rijks-

¹ *Heeresgruppe B, Oberquartiermeister, KTB* Nr. 1 (CDI, 1.0207). ² *Rü In: KTB*, 10 april 1940-30 sept. 1942, p. 2 (CDI). ³ Getuige H. G. Winkelman, *Eng.*, dl. VII c, p. 566.